

ഇന്റലാം: മോക്ഷത്തിലേക്കുള്ള വഴി

കബിൽ എം. പരജി

പ്രശ്നപരിക ജീവിതം കൊണ്ടുള്ള നമ്മുടെ ആത്യന്തിക ലക്ഷ്യം പരലോകമോക്ഷമാണ്. അനുസ്യൂതവും ശ്രമകരവുമായ അധ്യാത്മതിലൂടെ മാത്രമേ പ്രസ്തുത ലക്ഷ്യം നമുകൾ നേടാനാവു. അതിന് പലവർഷികളിലൂടെയല്ല, ഒരേയൊരു വഴിയിലൂടെ മാത്രം സഖ്യരിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. സൃഷ്ടികളോട് ദയയും കരുണയുമുള്ള പട്ടചത്വപുരാൻ സൃഷ്ടി ശ്രേഷ്ഠൻ മുഹമ്മദ് നബി(സ)യിലൂടെ നമുകൾ ആ വഴി കാണിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട്. സത്യവിശാസികളായ നാമോരോരുത്തരും നേഞ്ചേറ്റിയ വിശുദ്ധ ഇന്റലാം മാണ് ആ അവക്കമായ വഴി. അതിൽ നിന്ന് മാറി ജീവിക്കുന്നതും അതല്ലാത്തതിനെ മതമായി അംഗീകരിക്കുന്നതും മഹാപാതകമാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

“ഇന്റലാം അല്ലാത്തതിനെ ആരേകിലും മതമായി ആഗ്രഹിക്കുന്ന പക്ഷം അത് അവനിൽ നിന്ന് ഒരിക്കലും സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. പരലോകത്തിൽ അവൻ നഷ്ടകാരിൽ പെടുവനുമായിരിക്കും.” (ആലു ഇംറാൻ: 85)

കണിഗ്രാമായ ഏകദൈവവാരധനയെ സ്വന്തം സമൂഹത്തിന് പറിപ്പിക്കാൻ ഏറെ യത്തനിച്ചു, ആ മേഖലയിൽ ത്യാഗങ്ങളേറെ ഏറ്റവും മഹാനായ ഇബ്രാഹിം നബി(അ)യുടെ മാർഗമാണ് ഇന്റലാം. വിശാസികൾക്ക് ആ മാർഗത്തെ അവഗണിക്കുകവയ്ക്കു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

“സ്വന്തം ആത്മാവിനെ മുശമാക്കിയവന്നല്ലാതെ മറ്റാരാണ് ഇബ്രാഹിംബെൻ്റെ മാർഗത്തോട് വിമുഖത കാണിക്കുക? ഇഹലോകത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ നാം വിശിഷ്ടകനായി തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. പരലോകത്ത് അദ്ദേഹം സജജനങ്ങളുടെ കുടുമ്പത്തിൽ തന്നെയായിരിക്കും.” (അൽ ബബറി: 130)

വിശുദ്ധ വുർആനും നബി തിരുമേനി(സ)യുടെ അധ്യാപനങ്ങളും നൽകുന്ന ശരിയായ വിശാസവും, ശരിയായ ആരാധനാ കർമങ്ങളും, ജീവിത മര്യാദകളും കഴിയുന്നതെ കൂട്ടുമായി പാലക്കുന്നോൾ മാത്രമേ നമ്മുടെ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തി സാധ്യമാകുകയുള്ളൂ. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

“ആരേകിലും പരലോകം ഉദ്ദേശിക്കുകയും, സത്യവിശാസിയായിക്കൊണ്ട് അതിനു വേണ്ടി അതിന്റെ തായ പരിശമം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം അത്തരക്കാരുടെ പരിശമം പ്രതിഫലാർഹമായിരിക്കും.” (ഇസാാൻ: 19)

അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധനയിക്കുക

വിശാസത്തിൽ നിന്ന് തുടങ്ങണം നമ്മുടെ പരിശമം. ലാ ഇലാഹ ഇല്ലാഹ് എന വിശുദ്ധ വചനമാണ് ഏകദൈവവിശാസത്തിന്റെ കാംഡ്. അല്ലാഹു ഏകനാഥനെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നതു മാത്രമല്ല, അവനെ മാത്രമേ ആരാധനയിക്കുകയുള്ളൂ എന്നതുകൂടിയാണ് ഈ വചനത്തിന്റെ താൽപര്യം. നമ്മുടെ സ്വഷ്ടാവും, നിയന്താവും, അന്നദാതാവുമായ, നമ്മുടെ അകവും പുറവും കൂട്ടുമായിരുന്നു, നമോടു കരുണയും ദയാവായപുകളുമുള്ള സർവ്വശക്തനായ അല്ലാഹുവിൽ മറ്റാരാജേയയും, പസ്തുവിനേയും പക്ഷ്ചേർത്തകുട. അസ്തിത്വത്തിലും, പ്രവർത്തനങ്ങളിലും, ഗുണവിശേഷണങ്ങളിലും അതുല്യനായ. അരുദേശയും ആഗ്രഹം വേണ്ടാതെ അവൻ നമ്മുടെ പരമമായ ആഗ്രഹമാണ്. അവനെ മാത്രം ആരാധനയിക്കുവാനാണ് നാമേവരും കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. പ്രസ്തുത വിഷയത്തിൽ വന്ന രണ്ട് വുർആനിക സുക്തങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക:

“ജീനുകളെയും മനുഷ്യരെയും എന്നെ ആരാധനയിലൂടെ തൊൻ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. തൊൻ അവർത്തിൽ നിന്ന് ഉപജീവനമൊന്നും ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അവർ എന്നിക്ക് ഭക്ഷണം നൽകണം എന്നും തൊൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.” (ഭാരിയാത്ത: 56, 57)

“കീഴ്വണക്കം അല്ലാഹുവിന് മാത്രം ആക്കിക്കൊണ്ട് ഔജുമനസ്കരായ നിലയിൽ അവനെ ആരാധനയിക്കുവാനും, നമസ്കാരം നിലനിർത്തുവാനും സകാതൽ നൽകുവാനും അല്ലാഹു അവരോട് കൽപിക്കപ്പെട്ടില്ല. അതെത്ര വക്തയില്ലാത്ത മതം.” (ബയ്തിൻ: 5)

അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധനയിക്കുവാൻ കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നാം ജീവിതത്തിൽ ശിർക്ക് സംഭവിക്കുന്നതിനെ കരുതിയിരിക്കണം. അല്ലാഹുവിൽ പക്ഷ്ചേർക്കലാണ് ശിർക്ക്. കൊടിയ പാതകം എന്നാണ് വുർആന് അതിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. സത്യവിശാസികളിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ഏത് പാപവും അല്ലാഹു പൊറുത്തു തന്നെക്കും. എന്നാൽ അവനിൽ ശിർക്ക് വെക്കുന്നതിനെ അവനൊരിക്കലും പൊറുക്കുകയില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

“തന്നോട് പക്ഷ്ചേർക്കപ്പെടുന്നത് അല്ലാഹു ഒരിക്കലും പൊറുക്കുകയില്ല. അതൊഴിച്ചുള്ളതല്ലാം അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നതാണ്. ആർ അല്ലാഹുവോട് പക്ഷ്ചേർത്തുവോ അവൻ തീർച്ചയായും ഗുരുതരമായ ഒരു കുറുകുട്ടുമാണ് ചമച്ചിണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്.” (നിസാാൻ: 48)

ஸிற்க நமுடை ஜீவிதத்தின்றி லக்ஷ்யமாய ஸர்ட்டின்தில் நினை என்னேனைக்குமாயி அகர்வுக்கும் ஶாஸ்தமாய நரகத்திலகபெடுத்துக்கும் செய்யுமென்றம். அதுகொள்ளுத்தென்றான் “நினை மாறும் என்னச் சூரையிக்குமை, நினோடு மாறும் என்னச் சூரையும் தேடுமை” (பாதிப்: 4) என்ன விவசுததில் சூரையின் பதினேஞ்சு தவண அல்லாமூவுமாயி நாம் கருவிலேற்பெடுமான்த்; பட்டுத்தப்படுவதான் நமை ஸிற்கின்தில் நினை என்னை காட்டு ரக்ஷிக்கேடு. அழைக்

பிவாசகன பிரபுக

ஶஹாத்தை கலிமயுடை ரண்டாம் டோம் அஶ்வத்தை அனா முஹம்மதன் ஒஸுலுப்பாவு என்னான்கீல்லூ. அமவா முஹம்மத் நவீ(ஸ)யை என்ன அல்லாமூவின்றி பூத்தாயி அங்஗ீகரிக்குமை என்றம். ஜீவிதத்தின்றி ஸகல மேவுகல்லிலும் பிவாசக திரு மேனியெய்யான் நாம் பிரதூதரேண்டத். பிவாசகநான் நமுடை அத்துற்கிக மாடுக. அவிடுன் என்ற நமை பரிபிசூவை அத் நாம் ஸபீகரிசே பட்டு. அவிடுன் விலக்கிய காருணைத்தில் நின் யாதொரமானவும் காளிக்காத மாரி நித்தீக்குக்கும் வேள்ள. அல்லாமூவு பரியுனு:

“நினைச்சு ஒஸுத்தை நல்கியதெனோ அத் நினைச்சு ஸபீகரிக்குக. என்னொனின்தில் நின் அதேபோ நினைதை விலக்கியோ அதித்தில் நின் நினைச்சு ஒன்றைக்குக்கும் செய்யுக. நினைச்சு அல்லாமூவை ஸுக்ஷிக்குக்கும் செய்யுக.” (பாதிப்: 7)

நவீ திருமேன(ஸ)யுடை ஸுநாத்திலில்லூத்த யாதொரு பூதிய அசாவவும் தீநித்தில் நாம் கடத்திக்கூடுவான் பாடில்ல. பூதிய அசாவன்னைச் சீநிலுங்காக்குவதினை விர்த்தென்றான் பயியுக. எல்லூ விர்த்தைக்குக்கூடும் நரகத்திலேக்கான் கொள்ளுத்தைக்குக் என் நவீ(ஸ) நமை ஓர்மம்பெடு ததியிட்டுள்ளத். விர்த்தைக்குக்கூடுத்தில் அகப்பெடுக்குக்குள்ளதான் நமுடை பரலோகமோக்ஷம் அமவா ஸர்க ப்ராப்தி வினஷ்டமாகும் என்றம்.

அல்லாமூவின்றி ப்ரதிபலதேநாக் அநுஶாவவும், ஶரியாய பரலோகவோயவுமுடிவுக்கொன் மஹாநாய பிவாசகநின்தில் மாடுக களென்றதான் கഴியுக்குமுடிவு. அல்லாமூவு பரிணத்தை:

“தீர்ச்சுயாயும் நினைச்சுக் அல்லாமூவின்றி பூத்தின்தில் உத்தமமாய மாடுக்குமை அல்லாமூவு வெய்யும் அநுநூதினதையும் ப்ரதீக்ஷிப்பு கொள்ளிக்கூக்கும், அல்லாமூவை யாராஜமாயி ஓர்மிக்கு குமை செய்து வருநாவர்க்க.” (அஹ்ஸாப்: 21)

விஶூல பிவாசகன ஸ்நேഹிக்கானும் அவிடுதை ஸுநாத்துக்குநூஸரிச் ஜீவிக்கானும் அதுவசி ஸர்ட்டின்தில் ப்ரவேஸிக்கானும் அல்லாமூவு நமை அநுஶாவிக்கேடு. அழைக்

ஸ்தக்ரமமானாஷ்டிக்குக.

அல்லாமூவுவும் ஒஸுலுய(ஸ) பரிபிசு, ஸர்ட்டு பாப்திக்குதகுந ஸ்தக்ரமமான்னை நமின்தில் நினை யாராஜமுள்ளாக்கான. பரலோகத்த கர்மமானாலை விசாரணாவேலுயின்த ஸ்தக்ரமமானாயி அயிக மொனை நமுடை பட்கியிலில்லூக்கின்றி அல்லாமூவின்றி நின் யாதொரு தயயும் ப்ரதீக்ஷிக்கானுள்ள வுக்கும்பூ. அதிகான் நமஸ்காரம், ஸகாத்த, நோய், ஹஜ்ஜ் துடங்கிய நிர்வாயமாயும் அநுஷ்டி கேளை அநுநூக்கர்க்க பூரம் ஏழஷிக்கமாய ஸ்தக்ரமமானாலை நாம் ப்ரவர்த்திக்கான. ரண்ட வுர்தாநிக ஸுக்குதங்கர்க்கூக:

“ஸதுவிஶாஸியாயிக்கான் ஸ்தக்ரமம் ப்ரவர்த்திக்கூன்றாரோ -புருஷங்கோ ஸ்தீயோ அநுக்கே-அவர் ஸர்஗த்தில் ப்ரவேஸிக்கூன்றான். களைகூ நோக்காத அவர்க்க அவிட உபஜீவனம் நல்கப்பெடுக்காளிக்கூம்.” (ஹபிர்: 40)

“எதொரு அநேன பெண்ணா ஸதுவிஶாஸியாயிக்கான் ஸ்தக்ரமம் ப்ரவர்த்திக்கூன பக்ஷம் நல்லாரு ஜீவிதம் தீர்ச்சுயாயும் அது வாக்கிக்க நாம் நல்குந்றான். அவர் ப்ரவர்த்திச் சூரைக்குருந்தின்றி ஏற்றுவும் உத்தமமாயதின் அநூஸுதமாயி அவர்க்குஉடல் ப்ரதிபலம் தீர்ச்சுயாயும் நாம் அவர்க்க நல்குக்குமை செய்யும்.” (ஹப்தி: 97)

ஹஸ்லாமின்த நமயுடை கவாண்னை நிரவயியான். புளையும் கருப்பமாக்கானுதகுந மார்ஶனால்லை ஸம்பாலமான் ஹஸ்லாம். ஸதுவிஶாஸிக்கர் ப்ரஸ்துத மார்ஶனால்லை களென்றதி அதிலும் நாமை கான் யூதிகாடுக்கூடுவரான். பரலோகத்த ஸர்஗ப்ராப்தியைகுந ஸ்தக்ரமமானாலை செருதென்றா, வலுதென்றா நோக்காத ஜீவிதத்திலுக்கொல்லாகாயான் வலிய ஸாலாஷுமானாத். அல்லாமூவியை கூன ஒரு ஸதுவிஶாஸி தான்றி ஸபாரமாரைக் நிவாத்திக்கேளை யர்மானால்லைப்புரியும் வோயவா நாயின்கான. என்றுகொள்ளுத்தான் நமுடை துலாஸிற் ஏலாந்துக்குந புளையுக்ரமமான்னை அது மேவுலயிலெங்காடுமுள்ளத். அல்லாமூவுவும் பிவாசக திருமேனி(ஸ)யும் அதுவுஸஂபாயமாயி கூதுமாய நிர்தேஷான்னை நமை பரிபிசூக்கும்.

ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങളിൽന്ന് അവ നിവൃത്തിച്ചുകൊടുക്കുക, സമസ്യാൾടിക്കളോട് കരുണകാണിക്കുക, അവരുടെ പ്രധാനങ്ങളുകറ്റാൻ സഹായകമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലേർപ്പെടുക, മുന്സലിക്കലെബാധിക്കുന്ന വിപത്തുകളിൽ ആശാസം പകർന്ന് നിലകൊള്ളുക തുടങ്ങിയ ഒട്ടരേ കാര്യങ്ങൾ മുഖ്യമിനുകൾ പ്രാധാന്യപൂർവ്വം പരിഗണിക്കേണ്ട പുണ്യകർമ്മങ്ങളാണ്. മനുഷ്യർക്ക് നമകൾ ചെയ്ത നിലകൊള്ളുന്നവോൾ അല്ലാഹുവികൽ നിന്നുള്ള കാരുണ്യവും പാപമോചനവും വന്നുകിട്ടും. പരലോകത്ത് വിജയിക്കാനാവുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

“സത്യവിശാസികളേ, നിങ്ങൾ കുന്നിട്ടുകയും, സാഷ്ടാംഗം ചെയ്യുകയും, നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ ആരാധിക്കുകയും, നന്മ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുക. നിങ്ങൾ വിജയം പ്രാപിച്ചേണ്ടാം.” (ഹജ്ജ്: 77)

സർസ്പാദാവത്തിനുടമകളാവുക

കുർആനിനെ അടിസ്ഥാനാധികാരിയി ഉൾക്കൊള്ളുന്നവരുടെ മുഖ്യമുദ്ദയാണ് സർസ്പാദാവം. വിശാസികളുടെ വസ്ത്രമാണത്. ഭക്തിയും ദൈവവോധവുമുള്ളവരുടെ സതീർത്ഥനും. പരമകാരുണികനായ റബ്ബിന്റെ തൃപ്തിയിലേക്ക്, അവന്റെ ജന്മത്തുരിദ്വാനിലേക്ക് കൊണ്ടത്തിക്കുന്ന മാർഗമാണത്. പരലോകത്ത് കർമ്മങ്ങളുടെ തുലാസിൽ കന്ന തുകുന്ന മഹൽ പ്രവർത്തനമാണ് സർസ്പാദാവം.

സകലമാന മഹനീയ ഗുണങ്ങൾക്കും മാതൃകയായി നമ്മുടെ മുന്നിലുള്ള ഏക വ്യക്തിത്വം പ്രവാചക ശ്രേഷ്ഠൻ മൂഹമ്മദ് നബീ(സ) മാത്രമാണ്. സർസ്പാദാവങ്ങളുടെ ചന്തമാർന്ന മാതൃകയാണവിട്ടുന്ന്. സർസ്പാദാവത്തിന്റെ മഹിമ വ്യക്തമാക്കുന്ന പ്രവാചകോക്തികൾ ഒരുപാടുണ്ട്. ഓരോ വിശാസിയും സർഗ്ഗം സന്പന്നനായിരിക്കണമെന്ന നിർദ്ദേശം അവിട്ടുന്ന് എത്രയോ പ്രാവശ്യം പ്രാധാന്യപൂർവ്വം നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

അബു ഹൂയിയി(ഇ) നിവേദനം ചെയ്ത് പറയുന്നു: “സ്വർഗ്ഗപ്രവേശനത്തിന് ഏറ്റവും കുടുതൽ സാധ്യത നൽകുന്ന സംഗതിയേതാണെന്ന് പ്രവാചകൻ(സ) ചോദിക്കപ്പെട്ടുകയുണ്ടായി. നബീ(സ)യതിന് ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിലുള്ള തബ്വയും സർസ്പാദാവവുമാണത്. നരകപ്രവേശനത്തിന് ഏറ്റവും കുടുതൽ സാധ്യത നൽകുന്ന സംഗതിയേതാണെന്ന് പ്രവാചകൻ(സ) ചോദിക്കപ്പെട്ടുകയുണ്ടായി. അവിട്ടുന്ന് പറഞ്ഞു: വായും ഗുഹ്യസ്ഥാനവുമാണ്.” (തിർമുദി. അൽ അൽബാനി സ്വഹിപ്പാവിച്ചത്)

ഒരു ഹദീസ് കുടി കാണുക: അബുഹൂയിയി(ഇ) യിൽ നിന്ന് നിവേദനം : റസൂൽ(സ) അരുളി : “അവ രിൽവെച്ച് ഏറ്റവും സ്വഭാവവെവശിഷ്ടമുള്ളവരാണ് സത്യവിശാസികളിൽ പരിപൂർണ്ണർ. നിങ്ങളിലുത്തമൻ തന്റെ സഹയർമ്മിണിയോട് നല്ലനിലയിൽ വർത്തിക്കുന്നവനുമാകുന്നു.” (തിർമുദി. അൽ അൽബാനി സ്വഹിപ്പാവിച്ചത്)

ജനങ്ങളോട് സീക്രിക്കേഷണ സഭാവനിഷ്ഠംകൾ അനവധിയുണ്ട്. ഏതൊരാളും സദാ ബന്ധപ്പെട്ട കഴിയുന്ന തന്റെ സഹജീവികളോട് കാണിക്കുന്ന പെരുമാറ്റങ്ങളിലും സമീപനങ്ങളിലുമാണ് അവ കുടുതൽ തെളിഞ്ഞു നിൽക്കേണ്ടത്. ജനങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾ വകവെച്ച് കൊടുക്കുന്നതിലും, അവരോടുള്ള ബാധ്യതകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിലും വിശാലമനസ്കത കാണിക്കുന്നത് സർസ്പാദാവമാണ്. രോഗിയായാൽ സന്ദർശിക്കുക, ദീർഘയാൽ കഴിഞ്ഞത്തിയാൽ സീക്രിക്കുക, സലാം പറഞ്ഞാൽ പ്രത്യുഖിവാദ്യം ചെയ്യുക, സംസാരിക്കുന്നവോൾ നിഴ്സ്വാത്ര പാലിക്കുക, കടബാധ്യതകാരന് സാവകാശം നൽകുക, ആളുകൾ തന്നോട് ഏങ്ങിനെ പെരുമാറ്റുന്നു, ഏങ്ങിനെ പ്രതികരിക്കുന്നു എന്ന് നോക്കാതെ അവരുടെ ആവശ്യങ്ങളിൽ സഹായിക്കുക, തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ സർസ്പാദാവങ്ങളാണെന്നതിൽ സംശയമില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തിയും അവനിൽനിന്നുള്ള പ്രതിഫലവും നേടിത്തരുന്ന പുണ്യമാണെന്ന്.

ഇസ്ലാമിനെ മോക്ഷത്തിലേക്കുള്ള ധമാർത്ഥ വഴിയായി ഉൾക്കൊണ്ടിട്ടുള്ള നമുകൾ, ആരാധനകളിൽ കൂട്ടുനിഷ്ഠ കാണിച്ചും, പ്രവാചകാധ്യാപനങ്ങളെ കണ്ണിശ്ശുമായി പാലിച്ചും, സർസ്പാദാവങ്ങൾ ജീവിതത്തിൽ ശീലിച്ചും ജീവിതലക്ഷ്യമായ സർഗം പുകാൻ അല്ലാഹു അനുഗ്രഹം നൽകുന്നു അനുഗ്രഹം നൽകുന്നു